

selv om det kun er Goldammer, der have Kvinderne absolut Fortrinet, og jeg har aldrig nogenstunde hørt, at man har tænkt paa, end sige foreslaaet, at Mænd skulde gjøre den Tjeneste. Altsaa, hvis det overlades til Sogneraadsmlemmer, ville de som sagt gjøre deres Pligt; men det vil navnlig, naar Taleren er om spæde Børn, være dem umuligt at opfylde den. Derimod tror jeg, at Kvinder ville være ganske ypperlig skiftede til det. Kvinder ville i Reglen gjøre det ikke som Pligt, men det vil under mange Omstændigheder blive en virkelig Hjertesag for dem. § 9 af 10 Tilfælde ville Mænd ikke faae personlig Interesse for de Smaaabørn, som de skulle have Tilsyn med. Naturligvis kunne Mænd godt have Interesse for deres egne Smaaabørn; men jeg tror ikke, at vi kunne nære den Kjærlighed til fremmede Smaaabørn som Kvinder. Det er maaste en Mangel, der klæber ved os. Men vi ser det under alle Omstændigheder, at hvis Kvinder blive ansatte som Tilsynshavende, ville de i de allerfleste Tilfælde faae en høj Grad af Interesse for de Børn, de have Tilsyn med. Jeg er overbevist om, at mange af disse tilsynshavende Kvinder ville kunne faae en saadan Kjærlighed og Interesse for Smaaabørnene — og det er jo dem, der særlig er Tale om — at disse i ikke faa Tilfælde vilde kunne faae to Pleiemødre i Stedet for en. Desuden ere jo Kvinderne som sagt inde i den Mængde af Detailler i denne Retning, som Mændene ikke kunne være inde i. Der er ikke Tvivl om, at en snu Pleiemoder meget godt vil kunne tage et tilsynshavende mandligt Indblik ved Næsen, fordi han ikke er fortrolig med de Smaating, som høre med til spæde Børns Pleie, hvorimod en Kvinde, som har Kjærlighed for sin Opgave, ikke vil kunne lade sig bedrage af en daarlig Pleiemoder, som giver sig Udseende af at have stor Interesse for Pleiebarnet, medens hun alligevel behandler det slet. Da jeg desuden formoder, at disse tilsynshavende Kvinder ville blive tagne blandt de mest agtede og ansete Kvinder i Sognet — det vil blive anset for en Tillids- og Hæderspost at faae dette Tilsyn — vil det have meget at sige for hele BARNETS Fremtid, at det foruden sin Pleiemoder har en anset og maaste velhavende Kvinde, der interessere sig for det, fordi hun har vænnet sig til at se paa BARNET som paa et af sine egne. Jeg mener derfor absolut, at det Udvalg, der mulig bliver nedsat, maa stille det Forslag, at det alene bliver overladt til Kvinder at føre Tilsynet, og jeg kan ikke tro Andet, end at Landssthinget maa komme til at se, at det i Grun-

den er at gaa videre i det Spor, som det selv siges flaaet ind paa, ligesom jeg ogsaa har det Haab, at den ærede Justitsminister vil komme til at skjønne, at der er Noget i det, jeg har sagt.

Jeg skal nu til Slutning bemærke, at der jo staar, at denne Lov ikke skal finde Anvendelse paa de Pleiebørn, der anbringes af Fattigvæsenet i Kjøbenhavn. De Pleiebørn, der anbringes af det kjøbenhavnske Fattigvæsen, blive i Reglen tilsete af Sognepræsten i det paagjældende Sogn som Tilsynsværge, og jeg har derfor praktisk Erfaring i dette Spørgsmaal. Jeg har selv været Tilsynsværge for adskillige Pleiebørn. Heldigvis var det større Børn, saa at jeg kunde danne mig et Skjøn over, hvorledes de havde det. Havde det været spæde Børn, tror jeg nok, at jeg havde frasagt mig Hvervet. Men forudsat, at Loven bliver ændret til, at alene Kvinder faae Tilsynet, vil jeg finde det ønskeligt, at den ogsaa kunde blive bragt i Anvendelse paa Pleiebørn, der blive udsatte af Fattigvæsenet i Kjøbenhavn. Jeg er overbevist om, at disse Børn vilde være bedre tjente med at være under Tilsyn af en Kvinde end af Sognepræsten, og hvis Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse sætter særlig Pris paa at faae et geistlig Tilsyn over dette Tilsyn, vil jeg tillade mig at henstille, om det ikke kunde lade sig gjøre at overlade det til Præstens Konc. Jeg er vis paa, at mange Præster, for ikke at tale om Præstekoner, ville finde, at det var langt mere naturligt, om Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse henvendte sig til Præstekonerne end til Præsterne, da de førstes Evner i denne Retning jo maa være langt mere udviklede end deres Mænds. Jeg vil slutte med at sige, at jeg tror, at Lovforslaget kan komme til at udrette overordentlig megen Gavn, men at jeg tror, at skal Loven i det praktiske Liv tilveiebringe det Gode, som tilsigtes, maa der foregaa den Forandring i Loven, som jeg har tilladt mig at tage Ordet for.

Brockenhuus-Schack: Jeg er enig med den ærede sidste Taler i, at det er rigtigst, at Tilsynet med disse Pleiebørn overlades til Kvinder, men jeg skal tillade mig at bemærke, at det jo staar i Lovforslaget, at Tilsynet kan overdrages baade til Mænd og Kvinder, og jeg maa sige, at jeg er ikke saa bange for, at Sogneraadene, naar de skulle vælge Noget til Tilsynshavende, ville lade Valget falde paa deres egne Medlemmer eller i det Hele paa Mænd. Jeg kan ikke indse Grunden til, at Sogneraadene ikke skulle have samme Mening, som vi to have,